

Arsenie Boca... povestea stancii...

Un om dormea in coliba lui, cand dintr-o data, intr-o noapte, camera s-a umplut de Lumina si i-a aparut Dumnezeu.

Domnul i-a cerut sa faca o munca pentru el si i-a aratat o stanca mare din fata colibei. I-a explicat ca va trebui sa impinga piatra zilnic, cu toate puterile sale, ceea ce omul a si facut.

Multi ani a muncit din greu, de la rasaritul la apusul soarelui, impingea din toate puterile, cu umerii proptiti pe suprafata masiva si rece a stancii de neclinit. In fiecare noapte barbatul se intorcea trist si istovit in coliba lui, simtind ca intreaga zi a irosit-o degeaba.

Tocmai cand barbatul era mai descurajat, "adversarul" (Satana) a decis sa-si faca aparitia in gandurile plictisite ale acestuia :

- De atata timp impingi piatra si ea nici nu s-a clintit.

Asa incat omul a ramas cu impresia ca sarcina lui este imposibil de realizat si ca toata munca lui va fi un esec.

Aceste idei l-au deprimat si descurajat pe barbat.

"Adversarul" i-a spus:

- De ce te distrugi singur pentru asta? Petrece-ti timpul facand doar un efort minim si te vei simti mai bine.

Barbatul ostenit tocmai asa isi propusese sa faca, dar inainte de asta a decis sa se roage si sa-si spuna pasul lui Domnului.

- Doamne, a spus, am muncit mult si greu pentru Tine, adunandu-mi toate puterile sa fac ce mi-ai cerut. Acuma, dupa atata timp, nu am reusit sa misc piatra nici cu jumătate de milimetru. Cu ce am gresit? De ce am esuat?"

Domnul i-a raspuns intelegator:

- Prietene, cand ti-am cerut sa-mi slujesti si tu ai acceptat, ti-am spus ca sarcina ta era sa impingi cu toate puterile in stanca, ceea ce ai si facut.

Niciodata nu am spus ca astept ca tu sa o misti. Sarcina ta era doar sa impingi.

Si acum vii la Mine obosit spunand ca ai esuat. Dar chiar asta e realitatea??? Priveste la tine...

Bratele iti sunt puternice si musculoase, spatele e vanjos si bronzat, mainile iti sunt batatorite de atata apasare, picioarele ti-au devenit solide si puternice.

Te-ai dezvoltat mult si capacitatile tale sunt peste ce te-ai fi putut astepta sa ai.

Adevarat, nu ai miscat stanca. Dar vocatia ta a fost sa ma asculti si sa impingi, ca sa-ti pui la incercare credinta si increderea in intelepciunea Mea.

Ceea ce ai si facut. Acum Eu, prietene, voi muta stanca.

Cateodata, cand auzim cuvantul lui Dumnezeu, avem tendinta sa ne folosim gandirea pentru a descifra ce vrea El, cand, de obicei, El nu ne cere decat simpla ascultare si incredere in El.

Cu toate ca noi credem ca prin credinta mutam muntii, de fapt tot Dumnezeu este cel care ii muta din loc.

“Dumnezeu nu ne cere minuni. Acelea le face El.” – Arsenie Boca